

Pilar Beltrán. Paraules, vídeoinstal·lació, detall

[presons]
temps_record_paraula
Pilar Beltrán - Ester Pegueroles - Pepa L. Poquet

Del 9 de març al 8 de maig de 2019
Inauguració dissabte 12,30 h.

L'exposició forma part de
IMAGINARIA#FOTOGRAFIA EN PRIMAVERA

Els tres projectes que configuren **[presons]** temps_record_paraula emfatitzen la importància de la comunicació, ja segueix a partir d'un text escrit que relata el record d'un lloc, com **[Km.0]** d'Ester Pegueroles, de la força de l'oralitat del discurs en **[Aïllament, I. la Paraula]** de Pilar Beltrán, o de la pròpia oralitat dels cossos en una fracció temporal en **[Vis a Vis]** de Pepa L. Poquet. Temps, record, relat, lloc, paraula, i el context de privació de llibertat que les ha enllumenat, travessen l'obra de les tres artistes.

A l'aproximar-nos a **Vis a Vis**, trobem dos dispositius de projecció, un mostra una imatge fixa i l'altre una en moviment, reiterant la impossibilitat d'ancorar al temps. La imatge fixa, una transparència que fa la dimensió espacial, la va obtenir l'artista Pepa L. Poquet a principi dels anys 90 en una de les cel·les destinades a trobades personals de la Presó de Picassent. La segona projecció ens mostra, mitjançant dígits numèrics, la quantificació del temps com a evidència del pas d'un temps present. Pensem sobre alguna cosa que ja va formular Sant Agustí: passat, present i futur adquireixen una altra dimensió en ser identificats respectivament amb memòria, atenció i espera.

L'Escola del Centre Penitenciari d'Albocàsser és el punt de partida, al quilòmetre zero en el qual l'artista obté, d'alguns interns, narracions que descriuen un lloc recordat, o potser el record d'un lloc vinculat a les emocions que aquest va despertar. Les imatges fotogràfiques del projecte **km. 0** d'Ester Pegueroles sorgeixen de la mediació entre el relat escrit i el record de la vivència d'un altre (el desplaçament cap al lloc que la imatge mostra no és possible). El que veiem, les fotografies, no pretenen posar imatge al relat, són una experiència nova, el testimoni d'un desplaçament, tant geogràfic com de significat i identitat, i refereixen la impossibilitat del viatge més enllà d'imaginar personal.

Partint d'un format clàssic d'entrevista, Pilar Beltrán va conversar amb l'exlíder polític Carlos Rodríguez Labruna sobre les detencions que aquest va patir en diferents moments de la dictadura d'Uruguai. L'artista ha reelaborat el material, eliminant part de la imatge, per emfatitzar la força de l'oratoría de l'uruguaià. En un primeríssim primer pla, la vídeo projecció **Aïllament, I. La Paraula** ens situa enfront de l'escolta atenta del relat: tres moments de la seva vida en què va ser privat temporalment de llibertat. Hi ha un interès a posar de manifest l'evident capacitat d'oratoría de l'entrevistat, un dels motius pels quals va ser privat de llibertat. I és que una bona oratoría pot tenir com a conseqüència la privació de llibertat, l'exili, o la mort!

València, 19 de febrero de 2019

Eva Marín Jordá